

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 18881/2022
04.10.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у ванпарничном поступку предлагача АА, ББ и ВВ, сви из ..., чији је пуномоћник Далибор Димитријевић, адвокат из ..., против противника предлагача Града Краљево, чији је заступник Градско јавно правобранилаштво из Краљева, ради одређивања накнаде за експроприсану непокретност, одлучујући о ревизији предлагача, изјављеној против решења Вишег суда у Краљеву Гж 577/22 од 02.09.2022. године, у седници одржаној дана 04.10.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Краљеву Гж 577/22 од 02.09.2022. године као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија предлагача изјављена против решења Вишег суда у Краљеву Гж 577/22 од 02.09.2022. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Краљеву Р1 397/21 од 04.04.2022. године, ставом првим изреке, утврђена је накнада за експроприсано земљиште означено као кп. бр. ..., по култури њива I класе, површине 149м² КО Краљево у износу од 2.947.735,00 динара. Ставом другим изреке, обавезан је противник предлагача Град Краљево да предлагачима АА, ББ и ВВ на име накнаде за експроприсану непокретност исплати свакоме по 982.578,33 динара, са законском затезном каматом почев од 04.04.2022. године до исплате, а ставом трећим изреке, да предлагачима на име торшкова поступка солидарно исплати износ од 667.750,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности одлуке до исплате.

Решењем Вишег суда у Краљеву Гж 577/22 од 02.09.2022. године, одбијене су као неосноване жалбе предлагача и противника предлагача и наведено првостепено решење је потврђено.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, предлагачи су благовремено изјавили ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим

што су предложили да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о изузетној дозвољености ревизије, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 ... 10/2023), Врховни суд је оценио да ревизија предлагача није изузетно дозвољена.

Према одредби члана 404. став 1. Закона парничном поступку, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања.

Из наведеног произилази да су законом изричито прописани додатни, посебни услови под којима ревизијски суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку и онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП.

Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије, искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Имајући у виду разлоге на којима су заснована решења нижестепених судова код одређивања предлагачима новчаних накнада за земљиште за које је по предлогу њиховог правног претходника донето решење надлежног органа управе да се уз накнаду експроприше односно пренесе у јавну својину Града Краљева, као и наводе изнете у ревизији предлагача, Врховни суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији предлагача, применом члана 404. ЗПП, јер не постоји потреба за новим тумачењем права, као ни разматрања питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана. Услови нема ни за разматрањем питања начина утврђења тржишне вредности непокретности, која је у овом случају утврђена на начин који не одступа од правног схватања о одређивању висине накнаде за грађевинско земљиште, израженог у бројним одлукама Врховног касационог суда и Уставног суда, да суд приликом одређивања висине накнаде није везан искључиво проценом пореске управе, већ је овлашћен да изведе доказ вештачењем и висину накнаде одреди применом критеријума који су вештачењем узети у обзир при утврђењу тржишне вредности конкретне непокретности.

Ревизијом није конкретизовано правно питање које би се разматрало кроз институт изузетне дозвољености ревизије. Наводи ревизије који се односе на утврђено чињенично стање, не могу се узети у разматрање код испитивања услова за изузетну дозвољеност ревизије, јер то нису разлози ни за редовну ревизију према члану 407. став 2. ЗПП, а ни за посебну ревизију чија је дозвољеност условљена испуњењем услова прописаних у члану 401. став 1. ЗПП. Институт изузетне дозвољености ревизије предвиђен је искључиво за питања из домена примене материјалног права и то под условима који су законом изричито прописани. У ревизији се одређено не указује на испуњење тих услова у овој правној ствари.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да је ревизија предлагача недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Поступак у овој правној ствари започет је предлогом за одређивање накнаде поднетим 17.07.2018. године, са одређеним тражењем укупне накнаде за троје предлагача у износу од 3.517.705,00 динара. Правноснажним решењем накнада је одређена у укупном износу од 2.947.735,00 динара, а појединачно сваком предлагачу у износу од 982.578,33 динара. Имајући у виду да разлика између траженог и досуђеног не прелази прописани имовински цензус за дозвољеност ревизије, према члану 403. ЗПП, ревизија није дозвољена.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. Закона парничном поступку у вези члана 30. Закона о ванпарничном поступку, одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић